Sygn. akt **OS 17/2019**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (…) r.

w składzie:
Przewodniczący: r.pr. Tomasz Marzec
Sędziowie: r.pr. Olimpia Marcewicz - sprawozdawca
r.pr. Piotr Fałdyga
Protokolant: aplikant radcowski – Barbara Olech

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (…)r. sprawy ze skargi Pani (…) na postępowanie radcy prawnego (…) na skutek odwołania z dnia (…) r., wniesionego w dniu (…) r., od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r., sygn. akt RD-(…) o odmowie wszczęcia dochodzenia wobec braku danych dostatecznie uzasadniających popełnienie przewinienia dyscyplinarnego

postanawia:

I. na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. oraz w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2020 r., poz. 75) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia (…) r. sygn.akt: RD-(…) o odmowie wszczęcia dochodzenia wobec nie popełnienia czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne;

II. kosztami postępowania obciążyć Okręgowa Izbę Radców Prawnych w Lublinie.

Przewodniczący: Członkowie:
r.pr. Tomasz Marzec r.pr. Olimpia Marcewicz r.pr. Piotr Fałdyga

Uzasadnienie

W dniu (…)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła, wniesiona przez Panią (…), skarga na zachowanie radcy prawnego (…). Z treści skargi, która została napisana w sposób bardzo chaotyczny i mało zrozumiały, można wnosić, że skarżąca zarzuca radcy prawnemu wykonywanie jego obowiązków zawodowych w sposób nienależyty w sprawie, w której reprezentował skarżącą w postępowaniu administracyjnym o rozgraniczenie nieruchomości.

W reakcji na skargę Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Lublinie wezwał radcę prawnego (…) do złożenia wyjaśnień. W dniu (…)r. (…) złożył pismo zawierające obszerne i szczegółowe ustosunkowanie się do skargi - zaprzeczył zarzutom formułowanym pod jego adresem przez skarżącą, powołując się między innymi na okoliczności wynikające z dokumentów załączonych do tego pisma.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie zwrócił się do Urzędu Gminy (…) o udostępnienie dokumentów znajdujących się w aktach postępowania administracyjnego w sprawie o rozgraniczenie nieruchomości, o którym mowa w skardze Pani (…). Urząd Gminy (…) w dniu (…)r. nadesłał wnioskowane dokumenty, a mianowicie: decyzję Wójta Gminy (…) z dnia (…)r. (znak: Rol.(…)) oraz kopię protokołu rozgraniczeniowego z wykonanych w ramach przedmiotowego postępowania czynności geodezyjnych. Wójt Gminy (…) poinformował, że decyzja rozgraniczeniowa jest ostateczna oraz że została odebrana osobiście przez Skarżącą (…) (…)r., co potwierdza odpis decyzji, na którym widnieje odręczna adnotacja skarżącej „odebrałam w dniu (…)" oraz jej podpis.

Postanowieniem z dnia (…)r. wydanym w sprawie o sygn. akt: RD-(…) Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego, działając na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 75) odmówił wszczęcia dochodzenia wobec nie popełnienia czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne. W uzasadnieniu stwierdził, że art. 64 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych przewiduje odpowiedzialność dyscyplinarną radcy prawnego za postępowanie sprzeczne z prawem, z zasadami etyki lub godnością zawodu, bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Stan faktyczny sprawy nie daje jednak żadnych podstaw do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego (…). Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego zauważył, że z wyjaśnień radcy prawnego (…) oraz zgromadzonych w sprawie dokumentów wynika, że był on pełnomocnikiem skarżącej w postępowaniu administracyjnym w sprawie o rozgraniczenie nieruchomości, jednak postępowanie to uległo zakończeniu decyzją ostateczną, która została skutecznie doręczona jego mocodawczyni w dniu (…)r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego zaznaczył, że skarga wniesiona przez (…) nie zawiera sprecyzowanych zarzutów, a jedynie oskarża radcę prawnego (…) o nieprawidłowe wykonywanie powierzonych mu na mocy pełnomocnictwa obowiązków zawodowych, mimo że dysponując decyzją kończącą postępowanie, nie skorzystała z przysługującego jej prawa odwołania od tej decyzji. Ze zgromadzonych w sprawie dokumentów wynika, że radca prawny (…) informował skarżącą o przebiegu postępowania w sprawie o rozgraniczenie oraz ustosunkowywał się do jej uwag. Zastępca Rzecznika

Dyscyplinarnego podkreślił, że ustalony w sprawie stan faktyczny nie daje żadnych podstaw do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego (…).

Od powyższego postanowienia skarżąca wniosła odwołanie (określone przez skarżącą mianem zażalenia) datowane na dzień (…)r., które wpłynęło do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w dniu (…)r. Skarżąca oświadczyła w nim, że nie zgadza się z zaskarżonym postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego (sygn. akt: RD-(…), ponieważ poniosła koszty w związku z postępowaniem o rozgraniczenie nieruchomości, w tym obejmujące wynagrodzenie Radcy Prawnego (…), który „nic nie zrobił" oraz „nawet nie dokończył sprawy do końca nie zapytał od mojego przeciwnika o moje koszty, które poniosłam". Skarżąca stwierdziła, że nie prosi o dyscyplinarne zwolnienie, tylko o pomoc o pozytywne rozpatrzenie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie zważył, co następuje:

Jak trafnie wskazała Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego art. 64 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych stanowi, że radca prawny podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, z zasadami etyki lub godnością zawodu, bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Zgodnie z art. 303 kodeksu postępowania karnego (dalej w skrócie „**k.p.k.**") w zw. z art. art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 75) wszczęcie dochodzenia w ramach postępowania dyscyplinarnego wymaga stwierdzenia, że zaistniało uzasadnione podejrzenie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Jeżeli organ dyscyplinarny takiego podejrzenia nie poweźmie, powinien odmówić wszczęcia dochodzenia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przeanalizował twierdzenia skarżącej, wyjaśnienia Radcy Prawnego (…) oraz zgromadzone dokumenty i nie dostrzegł, aby Radca Prawny (…) dopuścił się czynu wypełniającego znamiona jakiegokolwiek przewinienia dyscyplinarnego. W szczególności Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie dopatrzył się nieprawidłowości w zakresie wykonywania przez Radcę Prawnego powierzonych mu na mocy pełnomocnictwa obowiązków zawodowych. Przeciwnie radca prawny (…) złożył wniosek o rozgraniczenie, a następnie informował skarżącą o przebiegu postępowania w sprawie o rozgraniczenie oraz ustosunkowywał się do jej uwag. Wbrew twierdzeniu skarżącej sprawa o rozgraniczenie nieruchomości została zakończona, bowiem wydano decyzję o rozgraniczeniu, której skarżąca nie zaskarżyła, mimo, że miała taką możliwość, ponieważ osobiście odebrała pismo zawierające tę decyzję (o czym świadczy odręczna adnotacja skarżącej i jej własnoręczny podpis). Również kwestia rozdzielenia kosztów postępowania o rozgraniczenie została rozstrzygnięta przez organ administracyjny postanowieniem z dnia (…)r., z którego wynika, że obie uczestniczki, tj. skarżąca oraz Pani (…) poniosły te koszty w częściach równych (po 2.300zł każda).

Skoro ustalony w sprawie stan faktyczny nie pozwala na zidentyfikowanie takiego zachowania radcy prawnego (…), które wskazywałoby na ewentualność popełnienia przez niego przewinienia dyscyplinarnego, zatem Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie nie miał żadnych podstaw do wszczęcia dochodzenia i prawidłowo wydał postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podzielił argumenty przytoczone na uzasadnienie zaskarżonego postanowienia i na podstawie art. 437 § 1 Kodeksu postępowania karnego w

związku z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. i art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 75) zaskarżone postanowienie utrzymał w mocy.

Przewodniczący:	Członkowie:	
Tomasz Marzec	Olimpia Marcewicz	Piotr Fałdyga

Pouczenie:
Zgodnie z art. 426 § 1 Kodeksu postępowania karnego w związku z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 75) orzeczenie jest prawomocne i od niniejszego orzeczenia nie służy prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.